

1. Блинцов, В. С. Організаційна структура підприємства з нейтралізації підводних потенційно небезпечних об'єктів [Текст] / В. С. Блінцов, Г. В. Бабкін, Ж. Ю. Буруніна //Електронний вісник НУК. — 2011. — № 5. — С. 30–38.

2 Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку цивільного захисту на 2009–2013 роки [Електронний ресурс]: Постанова КМУ від 25 лютого 2009 р. № 156. — Режим доступу: \www/URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/156-2009-п>

3. Сливницин В. Р. Планирование и организация проекта нейтрализации химически активных затонувших объектов Информационные технологии и системы управления //ТАРП. № 6/3(20), 2014, С.43-47.).

Мирончук А. В., студ. (гр. ТА-61м, ТЕФ, НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського»);

Пятова А. В., к. с. н., наук. керівник

(каф. ОПЦБ, НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського»)

ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНІ ОБ'ЄКТИ В УКРАЇНІ

Експлуатація небезпечних виробничих об'єктів, особливо в хімічній галузі, пов'язана з можливістю виникнення аварій. Хімічні аварії призводять до зараження населення і навколишнього середовища. Хімізація промислової індустрії, починаючи з середини 20-го століття, призвела до того, що хімічна промисловість стала однією з найнебезпечніших галузей промисловості.

В Україні функціонує більше 1500 хімічно небезпечних об'єктів, в зоні розміщення яких проживає близько 22 млн. осіб.

На заходи по організації ліквідації аварії на хімічно-небезпечному об'єкті впливають масштаби та прогнозовані наслідки. Основними заходами, що проводяться в найкоротші строки після аварії є невідкладна допомога людям, що попали під вплив аварії, ліквідація хімічного зараження, обробка

людей та техніки до та після роботи в небезпечній зоні. До заходів профілактики відносять створення систем контролю за хімічною обстановкою на об'єкті, створення планів та дій під час евакуації населення, вживаються заходи щодо захисту продовольства та води від зараження та забезпечення населення необхідними засобами захисту від хімічно-небезпечних речовин.

Проте ці загальні заходи не забезпечують належного дотримання безпечної хімічної обстановки на об'єкті. Через високу складність сучасних систем контролю є великий ризик виникнення аварії або спрацювання помилкової тривоги, що веде до зупинки всього технологічного процесу. Так як всі підприємства повинні бути економічно вигідними та безпечними, в своїй роботі я запропоную наступні кроки вирішення цих двох задач:

- 1) Для попередження помилкового спрацювання пристроїв автоматичного захисту передбачити встановлення іншого автономного пристрою захисту, який реагує так само на небезпеку. Тобто вимкнення обладнання буде відбуватись лише тоді, коли спрацюють обидва пристрої;
- 2) Ще одним варіантом замість зупинки є переведення обладнання на інший режим роботи чи створення затримки на спрацювання пристроїв захисту; адже дуже часто на виробництві бувають неконтрольовані збої, які вносять миттєві зміни в роботу обладнання;
- 3) Часто, для попередження розвитку небезпечної ситуації недостатньо просто вимкнути технологічне обладнання, тому в приміщення, де відбулась аварія можна подати інертний газ (наприклад азот), чи вуглекислий газ (для попередження розвитку пожежі). Для цього створюються окремі магістралі подачі газу, які будуть спрацьовувати лише після того, як відбулась аварія на виробництві;
- 4) Створення не однієї системи керування, а кількох, що забезпечить і оперативне, і дистанційне вирішення проблем під час аварії.

Отже, підсумовуючи, можна прийти до висновків, що навіть створення найскладнішої та найсучаснішої системи, яка буде передбачувати чи контролювати технологічне обладнання, недостатньо. Завжди можливі непередбачувані випадки. Неможливо створити систему, яка буде працювати за принципом нульового ризику. Саме тому мною були запропоновані кроки для вирішення двох основних задач на хімічно-небезпечних об'єктах в Україні.

Список літератури:

1. Голубятніков В.А., Шувалов В.В.. Автоматизація виробничих процесів в хімічній промисловості. – СПб.:Химия, 1985. - 352с.
2. Атаманюк В.Г., Бурцев А.А., Виноградов А.В. та ін. Цивільна оборона. - М.: Медицина, 1989. - 272 с.

Нагиев Р. Г.

*Курсант Херсонской государственной морской академии
(Рук. ст. преп. каф. судовождения и БЖД на море **Бескровный В. А.**)*

БЕЗОПАСНОСТЬ МОРЕПЛАВАНИЯ И ЧЕЛОВЕЧЕСКИЙ ФАКТОР

Специалисты Международного исследовательского Центра проблем мореходства (SIRC) Университета Кардиффа отмечают, что, несмотря на значительное улучшение показателей по безопасности судов с момента гибели в 1912 году «Титаника», морское судоходство сталкивается с новыми трудностями, вызванными постоянным ростом мирового флота. Исследователи приходят к парадоксальному, казалось бы, выводу о том, что чем больше снижаются риски благодаря технологическим улучшениям, тем важнее становится самое слабое звено в системе – человеческий элемент. Поэтому вся индустрия мореходства должна сосредоточить свое внимание именно на использовании передовых достижений в области управления